

Spowiedź to jeden z siedmiu sakramentów Kościoła katolickiego. Sakrament nawrócenia, sakrament pokuty, sakrament pojednania, sakrament przebaczenia – wszystkie te synonimy są składnikami spowiedzi, co szczegółowo opisuje Katechizm Kościoła Katolickiego (druga po Piśmie Świętym pod względem ważności księga dla chrześcijan). Do udziału i przyjęcia sakramentu pokuty trzeba przede wszystkim przyjąć I Komunię Świętą, co może uczynić człowiek po osiągnięciu wieku rozeznania grzechów ciężkich (por. KPK kan. 989), a także wykonać czyny nawrócenia, przestrzegając pięciu warunków dobrej spowiedzi.

†

Czyny nawrócenia i pięć warunków dobrej spowiedzi:

1. Rachunek sumienia. Jest to analiza własnej moralności (uczynków, słów, myśli, obowiązków, natchnienia duchowego) w świetle Słowa Bożego, co w praktyczny sposób zostało opisane w katechizmie. A mianowicie: Dziesięć Bożych przykazań, Pięć przykazań kościelnych, Siedem grzechów głównych, Grzechy przeciwko Duchowi Świętemu, Grzechy wołające o pomstę do Nieba, Grzechy bliźniego z naszej winy, Trzy dobre uczynki, Uczynki miłosierdzia względem ciała, Uczynki miłosierdzia względem duszy, Cnoty Boskie, Cnoty kardynalne, Rady ewangeliczne.

2. Szczery żal za grzechy. To ból duszy i zniechęcenie popełnionego grzechu. Polega na uznaniu prawdy o sobie samym i swoich czynach (por. KKK 1451). * Żal wypływający z miłości do Boga jest nazywany żalem doskonałym (por. KKK 1452). Żal z rozważania brzydoty grzechu lub lęku przed wiecznym potępieniem i innymi karami, które grożą grzesznikowi określa się jako niedoskonały. Nie przynosi on przebaczenia grzechów ciężkich, ale przygotowuje do niego w sakramencie pokuty (por. KKK 1453).

3. Mocne postanowienie poprawy. Jest dobrowolną, świadomą i konkretną decyzją niegrzeszenia w przyszłości (por. KKK 1451).

* Jeśli to postanowienie nie zaistniało lub nie może zaistnieć (na przykład, wierny żyje w konkubinacie), sakrament spowiedzi staje się nieważny, a późniejsze przyjęcie Komunii św. jest popełnieniem grzechu śmiertelnego – bluźnierstwa.

4. Szczera spowiedź. Jest podstawową składową sakramentu. Wierny powinien wyznać wszystkie grzechy śmiertelne, uświadomione po dokładnym rachunku sumienia (por. KKK 1456).

* Ci, którzy świadomie ukrywają niektóre grzechy, sprawiają, że sakrament jest nieważny, a przyjęcie Komunii św. jest popełnieniem grzechu śmiertelnego – bluźnierstwa.

5. Zadośćuczynienie za grzechy Panu Bogu i bliźniemu. Nasze grzechy krzywdzą Boga i

bliźniego. Rozgrzeszenie usuwa grzech, ale nie usuwa wszelkiego nieporządku, jaki wprowadził grzech (KKK 1459).

* Pokuta (lub zadośćuczynienie za grzechy), którą nakłada spowiednik, powinna odpowiadać ciężarowi i naturze popełnionych grzechów. Może nią być modlitwa, jakaś ofiara, dzieło miłosierdzia, służba bliźniemu, dobrowolne wyrzeczenie, cierpienie, a zwłaszcza cierpliwa akceptacja krzyża, który musimy dźwigać. Tego rodzaju pokuty pomagają nam upodobnić się do Chrystusa, który raz na zawsze odpokutował za nasze grzechy (KKK 1460). Należy też uczynić wszystko, co możliwe, aby naprawić wyrządzoną krzywdę (na przykład oddać rzeczy ukradzione, przywrócić dobrą sławę temu, kto został oczerniony, wynagrodzić krzywdę). Wymaga tego zwyczajna sprawiedliwość (por. KKK 1459).

Działania podczas spowiedzi przy konfesjonale:

* Podejść i uklęknąć przy konfesjonale, zwrócić się do kapłana ze słowami chrześcijańskiego pozdrowienia: „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus”.

(Cała spowiedź odbywa się szeptem).

* Uczynić Znak Krzyża: „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen”.

* Określić swój wiek i status społeczny. Na przykład: „Mam 20 lat, jestem studentem, nieżonaty”.

* Powiedzieć, kiedy ostatni raz przystępowałeś do tego sakramentu. Na przykład: „Ostatni raz u spowiedzi byłem dwa miesiące temu”.

* Powiedzieć, czy została wypełniona nałożona podczas ostatniej spowiedzi pokuta. Na przykład: „Pokutę wykonałem”.

* Wymienić popełnione grzechy. Na przykład: „Chciałbym wyznać popełnione przeze mnie grzechy” (wymienić).

Niezbędne jest wyliczenie wszystkich grzechów śmiertelnych, ile razy został popełniony każdy z nich i jego okoliczności. Ważne jest wyznać wszystkie grzechy, również lekkie.

* Obiecać poprawę i zaniechanie grzechu: „Więcej grzechów nie pamiętam, za wszystkie szczerze żałuję, obiecuję poprawę”.

* Poprosić o pouczenie, pokutę i odpuszczenie grzechów: „Proszę o pouczenie, pokutę i odpuszczenie grzechów”.

* Kapłan udziela praktycznych porad, jak pozbyć się grzechu lub przeciwstawiać się pokusie. W niektórych przypadkach (na przykład spowiedź przedświąteczna) z powodu dużej liczby chętnych przystąpić do sakramentu pokuty może nie być pouczenia. Kapłan wyznacza pokutę (modlitwa, ofiara, uczynek miłosierdzia, służba bliźniemu, dobrowolne wyrzeczenie).

* Gdy kapłan wypowiada słowa „Żałuj za grzechy”, trzeba obudzić w sobie szczerzy żal za popełnione grzechy: „Panie, bądź miłościw mnie grzesznemu”.

* Kapłan wypowiada formułę odpuszczenia grzechów, na zakończenie której błogosławi, czyniąc Znak Krzyża. Trzeba się przeżegnać i odpowiedzieć: „Amen”.

* Kapłan się żegna: „Idź w pokoju Chrystusa” (słowa mogą być inne). Trzeba odpowiedzieć: „Bogu niech będą dzięki”.

* Podnieść się i ucałować stulę.

Do sakramentu pojednania trzeba przystępować przynajmniej raz w roku (por. KKK 1457).